

การพัฒนาทักษะด้านการอ่านและการเขียนมาตราตัวสะกดของ
นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านโพนหนองคราะห์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กาฬสินธุ์ เขต 1 โดย
ใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนหน่วย การอ่านการ
เขียนเรียนรู้มาตราตัวสะกด

Improving Reading Skill and Thai Final consonants of
Pratomsuksa 3 Students at Banmonsongkor School
Kalasin Primary Educational Service Area Office 1 by
Using Reading and Writing Exercises on Thai Final
Consonants Unit

เชษฐา จักรไชย^{1*} และทวีชัย ประสีระตา²

Chettha Chakchai¹ and Taweechai Praseerata²

Received: October 14, 2023

Revised: November 22, 2023

Accepted: December 19, 2023

¹สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

Thai Language Program, Faculty of Humanities and Social Sciences,

Rajabhat Maha Sarakham University

(Email: chakchai_st@hotmail.com)

*Corresponding Author

²สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 12

Kalasin Primary Educational Service Area Office 12

(Email: taweechai.2562tt@gmail.com)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อพัฒนาทักษะด้านการอ่านและการเขียนมาตราตัวสะกด ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2. เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 3. เพื่อประเมินความพึงพอใจของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนรู้จากแบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทย หน่วยการอ่านการเขียนเรียนรู้ มาตราตัวสะกด กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านโพนหนองคราะห์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 12 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย เครื่องมือประเภทนวัตกรรมที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบฝึกเสริมทักษะ จำนวน 10 เล่ม เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย แบบฝึกเสริมทักษะ จำนวน 20 แผน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนหลังเรียน จำนวน 30 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น 0.95 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.38-0.69 และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน มีค่าความเชื่อมั่น 0.96 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า 1) ทักษะด้านการอ่านและการเขียนมาตราตัวสะกด ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.69/91.45 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทย หน่วยการอ่านการเขียนรู้มาตราตัวสะกด ซึ่งพิจารณาจากผลการทดสอบหลังเรียน สูงกว่าผลการทดสอบก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ อยู่ในระดับมาก เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ย จากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ ความรู้ความเข้าใจที่นักเรียนสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน นักเรียนสามารถทำความเข้าใจ

เข้าใจเนื้อหาได้เร็วยิ่งขึ้น และ ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาเช่นเดียวกับเรียน
จากครูผู้สอน

คำสำคัญ : การพัฒนา, การอ่านและการเขียน, มาตรฐานตัวสะกด, แบบฝึกเสริมทักษะ,
นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

Abstract

The objectives of this research were to 1) improve reading skill and writing final consonants of Prathomsuksa 3 students with an efficiency of 80/80 2) to improve learning achievement on Thai subjects of Prathomsuksa 3 students and 3) to estimate Prathomsuksa 3 students' satisfaction of Thai learning exercises on writing final consonants unit created by the researchers. The target population consisted of 12 students of Prathomsuksa 3 at Banmonsongkor School during the second semester of academic year 2022. The innovative instruments for the study included 10 books of Thai learning exercises. The tools used for data collection consisted of 20 lesson plans of Thai learning exercises. A learning achievement test with the reliability of 0.95 and the discrimination index between 0.38-0.69. The satisfaction questionnaire with the reliability of 0.96. The statistics used to analyze data were percentage, means, and standard deviation.

The results of the study revealed that 1) reading skill and writing final consonants of Prathomsuksa 3 students has an efficiency value of 83.69/91.45 which was higher than the set threshold of 80/80; 2) learning achievement measured by reading skill and writing

final consonants exercises analyzed by an English learning achievement test that the result compared score in the analytical thinking ability post-test was higher than pre-test significantly at the 0.05 level different, and 3) Prathomsuksa 3 students' satisfaction toward Thai learning exercises is at high level when ranged from the top three highest satisfaction as knowledge and understanding that students can actually use in their daily lives, students can understand the content faster, and the level of the knowledge and understanding of the content gained was similar to learning from teachers.

Keywords: Development, Reading and Writing, Final Consonants, Learning Exercises, Prathomsuksa 3 Students

บทนำ

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติและเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจธุระ การงานและดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุขและเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสพการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัยและสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กรมวิชาการ, 2546)

ด้วยความสำคัญดังกล่าว หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ เพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง ซึ่งเด็กไทยทุกคนควรเรียนรู้และใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องทุกโอกาส และด้วยความที่ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญดังกล่าว การอ่านและการฟัง เป็นทักษะของการรับรู้เรื่องราว ความรู้ และประสบการณ์ ส่วนการพูดและการเขียนนั้นก็ถือเป็นทักษะของการแสดงออกด้วยการแสดงความคิดเห็น ความรู้และประสบการณ์ ดังนั้นการเรียนรู้ภาษาไทยจึงต้องเรียนเพื่อการสื่อสาร ให้สามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำความรู้ ความคิดมาเลือกใช้เรียบเรียงคำมาใช้ตามหลักภาษาได้ถูกต้องตรงตามความหมาย กาลเทศะและใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์, 2549)

การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้และทักษะที่สอดคล้องกับจุดหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ดังกล่าวข้างต้น ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายต้องดำเนินการร่วมกันอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ดังที่ นันทวรรณ โอตสุ และไพโรจน์ เต็มเตชาติพงศ์ (2563) ที่กล่าวว่า กระบวนการจัดการศึกษาวิชาภาษาไทยที่มีผลต่อความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียน ประกอบด้วย การวางแผนการจัดการศึกษา โดยผู้อำนวยการโรงเรียนจัดประชุมชี้แจงครูผู้สอน คณะกรรมการสถานศึกษาและผู้ปกครอง เพื่อสร้างความเข้าใจ ร่วมกันกำหนดนโยบายในการดำเนินการร่างหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนทบทวนและจัดทำหลักสูตรและปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาให้มีความสอดคล้องกับแนวทางจัดการศึกษา มีจุดเน้นของการจัดการศึกษาตามนโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ โดยให้นักเรียนอ่านออก เขียนได้ เมื่อจบการศึกษาระดับประถมศึกษา การเตรียมการจัดการเรียนรู้ ครูภาษาไทย ต้องศึกษาหลักสูตร

สถานศึกษา ศึกษามาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ จัดทำสื่อการเรียนรู้ ใบความรู้และใบงาน ให้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน มีกิจกรรมการนำเข้าสู่บทเรียน เช่น การนำเข้าสู่บทเรียนด้วยกิจกรรม Brain Gym การนำเข้าสู่บทเรียนด้วยการพูดเชื่อมโยงบทเรียน ฯลฯ ในชั้นสอน ครูมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ ครูมีการจัดการเรียนรู้โดยใช้ทั้งกิจกรรมกลุ่มและกิจกรรมเดี่ยว และขั้นสรุปบทเรียน พบลักษณะการสรุปบทเรียน 2 ลักษณะโดยครูเลือกนักเรียนเป็นผู้สื่อข่าวของคาบ ครูเน้นย้ำและสรุปสาระสำคัญของเรื่องที่สอนร่วมกับนักเรียน การประเมินผลการเรียนรู้ โดยครูต้องประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง ด้วยวิธีการสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน ประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนจากใบงาน และประเมินผลการเรียนรู้โดยผู้ปกครองประเมินนักเรียน และเพื่อนประเมินเพื่อน และการพัฒนาการศึกษา ผู้อำนวยการโรงเรียนต้องนิเทศการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาไทยทุกห้อง เดือนละ 1 ครั้ง ครูภาษาไทยมีการอบรมเพื่อพัฒนาตนเองและการจัดการเรียนรู้ ตลอดจนการพัฒนาสื่อ หรือนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้อย่างหลากหลายและสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาผู้เรียน

ในขณะเดียวกัน กองวิจัยทางการศึกษากรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้ประเมินสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษาแล้วพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนมี คะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ สมรรถภาพที่มีปัญหาได้แก่ ทักษะการอ่านและการเขียน ปัญหาที่พบคือการออกเสียงพยัญชนะ สระ คำควบกล้ำไม่ชัดเจน การแจกลูกสะกดคำ การใช้หลักภาษาไทยไม่ถูกต้อง ทั้งนี้การแจกลูกสะกดคำถือเป็นเรื่องจำเป็นมากสำหรับผู้เริ่มเรียน หากครูไม่ได้สอนแจกลูกสะกดคำให้แก่ นักเรียนในระยะเริ่มเรียน การอ่านของนักเรียนจะขาดหลักเกณฑ์การประสมคำ เมื่ออ่านหนังสือมากขึ้น ทำให้สับสนอ่านหนังสือไม่ออก เขียนหนังสือผิด ซึ่งเป็น

ปัญหามากของนักเรียนไทยในปัจจุบัน และผลจากการอ่านหนังสือไม่ออก เขียนไม่ได้ ย่อมส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้การสอนในวิชาอื่น ๆ ด้วย ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า การอ่านและการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกดนั้น ถือเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญยิ่ง ดังที่ ดวงใจ ไทยอุบล (2554) ที่ระบุว่า ครูผู้สอนภาษาไทยทุกคนควรฝึกฝนให้นักเรียนอ่านและเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง เพราะถ้าเด็กอ่านออกเขียนได้ถูกต้อง ก็จะสามารถนำประโยชน์จากการอ่านและเขียนไปใช้กับวิชาอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในขณะเดียวกัน ถ้าเด็กอ่านและเขียนสะกดคำไม่ได้ ก็จะไม่สามารถเข้าใจเรื่องราวของผู้อื่นและแสดงให้ผู้อื่นเข้าใจความคิดของตนเองไม่ได้ กล่าวคือ สื่อสารกันไม่ได้นั่นเอง ดังนั้น การอ่านและการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องจึงนับว่าเป็นสิ่งสำคัญมากและในการเขียนเด็กควรเขียนสะกดคำให้ถูกต้องตั้งแต่เริ่มเรียนคำ เพื่อช่วยให้เด็กรู้จักคำต่าง ๆ ที่จำเป็นในชีวิตประจำวันและช่วยให้เด็กใช้คำต่าง ๆ ได้ถูกต้องและกว้างขวาง สอดคล้องกับ เสน่ห์ วรรณดิวงศ์ (2560) ที่กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะสำคัญที่จะช่วยในการพัฒนาการเรียนรู้และเชื่อมโยงไปสู่ทักษะอื่น ๆ เช่น การฟัง การดู การพูดและการเขียน ซึ่งล้วนเป็นทักษะสำคัญต่อการเรียนรู้โลกกว้าง และการอ่านยังช่วยให้สามารถนำความรู้ และประสบการณ์ต่าง ๆ มาใช้ในการพัฒนาดน พัฒนาความคิด ทำให้รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคม ขณะที่การเขียนสะกดคำก็มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งเช่นเดียวกัน เพราะเป็นพื้นฐาน ที่จำเป็นของการเขียนและการสื่อสาร ถ้าสะกดคำผิด ก็จะสื่อสารได้ไม่สมฤทธิ์ผล นอกจากนี้การเขียนสะกดคำที่ถูกต้องยังเป็นพื้นฐานที่ดีในการเรียนรู้ในกลุ่มสาระอื่น ๆ อีกด้วย

โรงเรียนบ้านโหมนสงเคราะห์ สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาภพสินธุ์ เขต 1 เป็นโรงเรียนที่เปิดสอนตั้งแต่ระดับปฐมวัยถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ที่ผ่านมา คณะผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ปีการศึกษา 2564 ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 เพื่อนำ

ไปเป็นข้อมูลพื้นฐานประกอบการส่งเสริมและพัฒนาความสามารถด้านการเรียนรู้ของนักเรียน ทั้งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับสถานศึกษาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ (NT) ซึ่งพบว่า ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 73.52 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานของสถานศึกษาที่กำหนดไว้ คือ 80.00 และด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ (NT) พบว่าความสามารถด้านภาษาไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 46.58 ซึ่งจากการประชุม ปรึกษาหารือร่วมกันระหว่างคณะผู้วิจัย ผู้บริหารสถานศึกษา ครูประจำชั้น และครูที่รับผิดชอบสอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 เพื่อหาแนวทางปรับปรุงและพัฒนากระบวนการเรียนการสอนในอันที่จะส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถด้านการเรียนรู้ มีความรู้ ความเข้าใจที่ดีในสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น ซึ่งได้ข้อสรุปร่วมกันว่า โดยภาพรวมนักเรียนยังขาดทักษะพื้นฐานทั้งด้านการอ่านและการเขียน โดยเฉพาะคำศัพท์ที่อ่านและเขียนไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด ซึ่งเหตุผลสำคัญประการหนึ่งคือผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรค ติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ที่นักเรียนไม่สามารถมาเรียนที่โรงเรียนได้อย่างเต็มรูปแบบ ทำให้ขาดความต่อเนื่องด้านการเรียนรู้และการฝึกทักษะ ทั้งด้านการอ่านและการเขียน และเมื่อสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อมีแนวโน้มคลี่คลายลง การจัดการเรียนการสอนเข้าสู่สภาวะปกติ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูจะต้องปรับเปลี่ยนวิธีการสอน โดยต้องใช้สื่อและวิธีสอนที่เหมาะสมและหลากหลาย เพื่อปรับพื้นฐานด้านการเรียนรู้ กระตุ้นให้นักเรียนอยากเรียนรู้ และทำให้บทเรียนที่ยากและน่าเบื่อหน่ายเป็นเรื่องที่สนุก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเรียนหลักภาษาซึ่งเป็นเรื่องที่เข้าใจยาก ดังที่ เสน่ห์ วรรณดิวงศ์ (2560) กล่าวไว้ว่า การจัดการเรียนการสอนที่ดี ควรมีการจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน เพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์และสิ่งแวดล้อม ครูจะต้องคำนึงถึงการฝึกฝนและกระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักวิธีแสวงหาความรู้ให้เกิดความรู้อย่างกว้างขวางลึกซึ้งและต่อเนื่องตลอดเวลาและ

เพื่อให้การจัดการเรียนรู้พัฒนาผู้เรียนให้เกิดความรู้อย่างแท้จริง ครูจะต้องให้นักเรียนมีโอกาส ได้ฝึกย่ำซ้ำทวนอยู่บ่อย ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการฝึกแจกลูกและสะกดคำ จะต้องมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน คือ การพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน ซึ่งจะต้องทำให้นักเรียนจำได้ ฟังเข้าใจ พูด อ่าน และเขียนได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่วเพื่อช่วยให้สามารถเรียนสาระการเรียนรู้กลุ่มอื่น ๆ ให้รวดเร็วขึ้น สามารถใช้ภาษา เป็นเครื่องมือในการสื่อสารได้ถูกต้อง เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล ตลอดจนสามารถใช้ภาษาในเชิงสร้างสรรค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการส่งเสริมและพัฒนาทักษะและความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียนเพื่อนำไปใช้เป็นพื้นฐานประกอบการเรียนรู้สาระการเรียนรู้อื่น ๆ ในระดับที่สูงขึ้นต่อไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกด ที่ครูผู้สอนต้องจัดให้มีการฝึกฝนอย่างต่อเนื่องควบคู่กับการใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับวัยและระดับชั้นของผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถอ่านและเขียนได้อย่างถูกต้องคล่องแคล่ว และชำนาญ เช่น ใบความรู้ ใบงาน แบบฝึก สื่อวัสดุอุปกรณ์ของจริง สื่อทัศนูปกรณ์ต่าง ๆ ทั้งนี้แบบฝึกหรือแบบฝึกทักษะ ก็ถือเป็นนวัตกรรมทางการศึกษารูปแบบหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาความสามารถด้านการเรียนของนักเรียนได้เป็นอย่างดี ดังที่ อุบลวรรณ หล้าแก้ว (2554) กล่าวไว้ว่า แบบฝึกทักษะ คือ สื่อการเรียนการสอนที่จัดทำขึ้นมาอย่างมีระบบ โดยนำสื่อและกิจกรรมที่หลากหลายมา ประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับเนื้อหาสาระ นำมาให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติ นอกเหนือ จากในหนังสือเรียน เพื่อเพิ่มทักษะความสามารถในด้านใดด้านหนึ่งจนเกิดความชำนาญ รวมทั้งใช้ตรวจสอบความรู้ ความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนรู้โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อช่วยให้ผู้รับการฝึกได้เพิ่มพูน การเรียนรู้ อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองภายใต้การอำนวยความสะดวก

สะดวกของครู ผู้ให้การฝึกเพื่อให้สัมฤทธิ์ผลตามจุดมุ่งหมายเฉพาะที่กำหนดไว้ นอกจากนี้ กาญจนา ชลเกริกเกียรติ (2561) ยังได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะไว้ว่า แบบฝึกทักษะ มีความสำคัญและจำเป็นต่อการเรียนทักษะทางภาษามาก เพราะจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น สามารถจดจำเนื้อหาในบทเรียน และคำศัพท์ต่าง ๆ ได้คงทน ทำให้เกิดความสุขสนุกสนานในขณะเรียน ทราบความก้าวหน้าของตนเอง และครูมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่าง ๆ ของเด็กได้ชัดเจน สามารถนำแบบฝึกทักษะมาทบทวนเนื้อหาเดิมด้วยตนเอง ตลอดจนสามารถทราบข้อบกพร่องของนักเรียนและ นำไปปรับปรุงได้ทันที ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เขาวลัักษณ์ ศรีจันทร์ (2560) ที่พบว่า การใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทย สามารถส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจที่ดีเกี่ยวกับการอ่านและการเขียนเพิ่มขึ้น ดังจะเห็นได้จากนักเรียน มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนและมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พิมพ์พร พงษ์ประเสริฐ (2563) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของฮันเตอร์ร่วมกับแบบฝึกทักษะ และพบว่า ความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของฮันเตอร์ร่วมกับแบบฝึกทักษะ สูงกว่าก่อนเรียนและความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของฮันเตอร์ร่วมกับแบบฝึกทักษะ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

ด้วยเหตุผลและความสำคัญดังกล่าวข้างต้น ส่งผลให้คณะผู้วิจัย ได้ดำเนินการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านโหมนสงเคราะห์ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียน เพื่อส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจสาระการเรียนรู้ดังกล่าวมากยิ่งขึ้นสามารถนำองค์ความรู้ไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการ

เรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้นและประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาทักษะด้านการอ่านและการเขียนมาตราตัวสะกด ของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
3. เพื่อประเมินความพึงพอใจของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนรู้จากแบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทย หน่วยการเรียนรู้ การอ่านการเขียนเรียนรู้ มาตราตัวสะกด ที่คณะผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น

วิธีการศึกษา

งานวิจัยเรื่อง “การพัฒนาทักษะด้านการอ่านและการเขียนมาตราตัวสะกดของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านโหมนสงเคราะห์ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนหน่วย การอ่านการเขียนเรียนรู้ มาตราตัวสะกด” มีวิธีการศึกษา ดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย

คณะผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มเป้าหมาย ประกอบ การดำเนินการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านโหมนสงเคราะห์ สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 12 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ จำนวน 20 แผน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการ

เรียนก่อนเรียนหลังเรียน จำนวน 30 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น 0.95 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.38-0.69 และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน มีค่าความเชื่อมั่น 0.96

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล จากเครื่องมือแต่ละประเภท ดังนี้

3.1 ใช้แบบฝึกเสริมทักษะประกอบการจัดกระบวนการเรียนรู้ โดยใช้คู่มือแผนการจัดการเรียนรู้ พร้อมกับเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบทดสอบย่อย ก่อนเรียน หลังเรียน และนำคะแนนจากการทดสอบ หลังเรียนมาใช้ในการประกอบการวิเคราะห์เพื่อทราบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

3.2 ใช้แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบการจัดกระบวนการเรียนรู้ พร้อมกับเก็บรวบรวมข้อมูล จากเครื่องมือแต่ละประเภทที่ใช้ในแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย แบบฝึกหัด แบบประเมินพฤติกรรมรายบุคคล แบบประเมินพฤติกรรมรายกลุ่ม แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ แบบประเมินสมรรถนะทางการเรียน และแบบทดสอบหลังเรียน

3.3 ใช้แบบทดสอบก่อนเรียน จำนวน 30 ข้อ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนแล้วตรวจ ให้คะแนนพร้อมกับเก็บคะแนนไว้

3.4 ใช้แบบทดสอบหลังเรียน จำนวน 30 ข้อ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังจากที่เรียนจบทุกแผน แล้วตรวจให้คะแนนเพื่อนำมาเปรียบเทียบระหว่างคะแนนการทดสอบก่อนเรียนกับคะแนน การทดสอบหลังเรียน

3.5 ใช้แบบสอบถามความพึงพอใจ สอบถามความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับความพึงพอใจ ต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หน่วย การอ่านการเขียนเรียนรู้ ตัวสะกด

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

คณะผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

4.1 วิเคราะห์หาค่าความเที่ยงตรงของแบบ ทดสอบก่อนเรียน

หลังเรียน โดยดูค่าดัชนีความสอดคล้องแบบ IOC (Index of Item Objective Congruence)

4.2 วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจ ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -coefficient)

4.3 วิเคราะห์ผลการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนมาตราตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 ด้วยสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.4 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทย หน่วย การอ่านการเขียน เรียนรู้มาตราตัวสะกด

4.5 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนรู้จากแบบฝึกเสริมทักษะ โดยใช้ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	ความหมาย
4.51 – 5.00	มีความพึงพอใจมากที่สุด
3.51 – 4.50	มีความพึงพอใจมาก
2.81 – 3.50	มีความพึงพอใจปานกลาง
1.51 – 2.50	มีความพึงพอใจน้อย
1.00 – 1.50	มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

ผลการศึกษา

คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้น ดังนี้

1. การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนมาตราตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 คณะผู้วิจัยได้นำข้อมูลซึ่งเป็นคะแนนจากการทดสอบย่อยระหว่างเรียนในแบบฝึกเสริมทักษะ เล่มที่ 1-10 และคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน มาใช้ประกอบการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏดังตารางที่ 1 ต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ผลการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนมาตราตัวสะกดของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 (E1/ E2)

เลขที่	คะแนนจากการทดสอบ		
	ก่อนเรียน (30)	ระหว่างเรียน (100)	หลังเรียน (30)
1	18	89	25
2	18	92	27
3	18	86	26
4	19	84	25
5	19	91	28
6	18	88	28
7	16	90	26
8	21	88	29
9	19	85	27
10	19	91	27
11	23	90	28
12	21	89	26
รวม	229	1,063	322
$\bar{X}$	19.08	88.58	26.83
S.D.	1.83	2.50	1.27
ร้อยละ	63.61	88.58	89.44

จากตารางที่ 1 พบว่า ทักษะการอ่านและการเขียนมาตราตัวสะกด
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งพิจารณาจากคะแนนผลการทดสอบ
ย่อยระหว่างเรียนในแบบฝึกเสริมทักษะ เล่มที่ 1-10 คิดเป็นร้อยละ 88.58

ดังนั้น E1 จึงเท่ากับ 88.58

ทักษะการอ่านและการเขียนมาตราตัวสะกดของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งพิจารณาจากคะแนนผลการทดสอบหลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 89.44 ดังนั้น E2 จึงเท่ากับ 89.44

สรุปได้ว่า ทักษะการอ่านและการเขียนมาตราตัวสะกดของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หน่วย การอ่านการเขียนเรียนรู้มาตราตัวสะกด ซึ่งพิจารณาจากผลการทดสอบย่อยระหว่างเรียนในแบบฝึกเสริมทักษะ เล่มที่ 1-10 และคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน เท่ากับ 88.58 กับ 89.44 ดังนั้น E1 / E2 จึงมีค่าเท่ากับ 88.58/89.44 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียน ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทย หน่วยการอ่านการเขียนเรียนรู้มาตราตัวสะกด ปรากฏดังตารางที่ 2 ต่อไปนี้

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียน ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทย หน่วย การอ่าน การเขียนเรียนรู้มาตราตัวสะกด

ผลการทดสอบ	N	$\bar{X}$	S.D.	$\sum D$	$\sum D^2$	t	p
ก่อนเรียน	30	19.82	0.46	297	2401	12.57	.000
หลังเรียน	30	27.44	1.21				

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทย หน่วย การอ่านการเขียนเรียนรู้มาตราตัวสะกด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อ

การเรียนรู้จากแบบฝึกเสริมทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หน่วยการอ่าน
การเขียนเรียนรู้มาตราตัวสะกด ปรากฏดังตารางที่ 3 ต่อไปนี้

ตารางที่ 3 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อ
การเรียนรู้จากแบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทย หน่วยการอ่าน การเขียนเรียนรู้
มาตราตัวสะกด

ข้อ	รายการประเมิน	ผลการประเมิน		
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1	รูปแบบน่าสนใจและสร้างความสนใจในการเรียน	3.67	0.41	มาก
2	คำแนะนำการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ละเอียดชัดเจน และเข้าใจง่าย	3.60	0.53	มาก
3	คำอธิบายในเนื้อหาชัดเจนและเข้าใจง่าย	3.68	0.66	มาก
5	การจัดสีสรรในภาพเหมาะสมและดูสบายตา	3.69	0.52	มาก
6	นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง	3.71	0.46	มาก
7	นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลา	3.67	0.59	มาก
8	นักเรียนสามารถทำความเข้าใจเนื้อหาได้เร็วยิ่งขึ้น	3.82	0.33	มาก
9	นักเรียนสามารถเลือกเรียนในเรื่องต่าง ๆ ได้ตามต้องการ	3.62	0.38	มาก
10	ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาเช่นเดียวกับเรียนจากครูผู้สอน	3.76	0.37	มาก
11	แบบฝึกเสริมทักษะ มีเนื้อหาเพียงพอตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	3.66	0.62	มาก
12	ความรู้ ความเข้าใจที่นักเรียนสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน	3.88	0.47	มาก
โดยรวม		3.70	0.48	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.70$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ ความรู้ความเข้าใจที่นักเรียนสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน ($\bar{x} = 3.88$) รองลงมา ได้แก่ นักเรียนสามารถทำความเข้าใจเนื้อหาได้เร็วยิ่งขึ้น ($\bar{x} = 3.82$) และ ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาเช่นเดียวกับเรียนจากครูผู้สอน ($\bar{x} = 3.76$) ตามลำดับ

สรุปผล

คณะผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ทักษะการอ่านและการเขียนมาตราตัวสะกดของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หน่วยการอ่านการเขียนเรียนรู้มาตราตัวสะกด ซึ่งพิจารณาจากผลการทดสอบย่อยระหว่างเรียนและคะแนนที่ได้จาก การทดสอบหลังเรียน เท่ากับ 88.58/89.44 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทย หน่วยการอ่านการเขียนเรียนรู้มาตราตัวสะกด ซึ่งพิจารณาจากผลการทดสอบหลังเรียน สูงกว่าผลการทดสอบก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ ความรู้ความเข้าใจที่นักเรียนสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน รองลงมา ได้แก่ นักเรียนสามารถทำความเข้าใจเนื้อหาได้เร็วยิ่งขึ้น และความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาเช่นเดียวกับเรียนจากครูผู้สอน ตามลำดับ

อภิปรายผล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ผลการเรียนรู้จากแบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หน่วยการอ่านการเขียนเรียนรู้มาตราตัวสะกด แล้วได้นำเอาประเด็นที่น่าสนใจ ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย มาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ทักษะการอ่านและการเขียนมาตราตัวสะกดของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หน่วยการอ่านการเขียนเรียนรู้มาตราตัวสะกด ซึ่งพิจารณาจากผลการทดสอบย่อยระหว่างเรียนและคะแนนที่ได้จาก การทดสอบหลังเรียน เท่ากับ 88.58/89.44 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากว่า การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนมาตราตัวสะกดของนักเรียนนั้น คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการควบคู่กับการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ที่คณะผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น ซึ่งถือเป็นนวัตกรรมที่มีรูปแบบและเนื้อหาที่เหมาะสมกับระดับชั้นและความสามารถด้านการเรียนรู้ของนักเรียน โดยที่นักเรียนสามารถเรียนรู้และสรุปเป็นองค์ความรู้ได้ด้วยตนเองและรวดเร็ว ทำให้นักเรียนรู้สึกสนุก ตื่นเต้น จนเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ ซึ่งเมื่อไม่เข้าใจสาระการเรียนรู้ส่วนใดก็สามารถทบทวนและสอบถามจากครูผู้สอนได้อย่างทันท่วงที ขณะเดียวกันแผนการจัดการเรียนรู้ที่คณะผู้วิจัยได้จัดทำขึ้นเพื่อนำมาใช้คู่กับแบบฝึกเสริมทักษะนั้น ยังได้ดำเนินการอย่างเป็นระบบ เริ่มตั้งแต่การศึกษาหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อให้ทราบสาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง การจัดกระบวนการเรียนรู้ และการวัดผลประเมินแล้วทำการวิเคราะห์เป็นสาระย่อย ๆ เพื่อจัดทำเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 20 แผน แล้วนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้ข้อเสนอแนะให้มีความถูกต้องและสมบูรณ์มากที่สุดก่อนที่จะนำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมายเพื่อทดสอบหาประสิทธิภาพและปรับปรุงให้สมบูรณ์เพื่อนำไปใช้กับนักเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายต่อไป ซึ่งผลแห่งการดำเนินการอย่างเป็นระบบ และขั้นตอนนี้ ได้ส่งผลให้

นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีทักษะด้านการอ่านและการเขียนมาตราตัวสะกด เท่ากับ 88.58/89.44 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ กาญจนา ชลเกริกเกียรติ (2561) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะ สาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2561 และพบว่า การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ 80.51/83.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ คือ 80/80 ที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พิมลพร พงษ์ประเสริฐ (2563) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกด คำของนักเรียน ชั้นประถม ศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของฮันเตอร์ร่วมกับแบบฝึกทักษะ และพบว่า ความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียน ชั้นประถม ศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 84.53/86.28 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ และ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พรนภา แพทย์กุล (2563) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียน เรื่อง มาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ และพบว่า ทักษะการอ่านและการเขียน เรื่อง มาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถม ศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.15/89.60 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้เช่นเดียวกัน

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทย หน่วย การอ่าน การเขียนเรียนรู้มาตราตัวสะกด ซึ่งพิจารณาจากผลการทดสอบหลังเรียน สูงกว่าผลการทดสอบก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้รับการพัฒนาให้มีทักษะด้านการอ่านและการเขียนเพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากว่าแบบฝึกเสริมทักษะและแผนการจัดการเรียนรู้ที่คณะผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น

นอกจากจะได้ดำเนินการอย่างเป็นระบบและเป็นไปตามขั้นตอนที่ถูกต้องแล้ว ยังประกอบด้วยกิจกรรมที่สามารถสร้างความสนใจและทำให้นักเรียนได้เรียน โดยมีเป้าหมายที่ชัดเจนเหมาะสม เพื่อให้อยากรู้และอยากเรียน นอกจากนี้การจัดทำนวัตกรรมโดยการกำหนดสาระที่สอดคล้องกับระดับชั้นของนักเรียน ขณะที่ความหลากหลายด้านรูปแบบและมีความสวยงามทำให้สามารถดึงดูดความสนใจของนักเรียนให้ต้องการที่จะเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ อยู่ตลอดเวลา ซึ่งเหตุผลและความสำคัญดังกล่าวนี้ ทำให้นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะ ที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น มีความรู้เพิ่มขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับผลสัมฤทธิ์จากการทดสอบก่อนเรียนของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พิมพ์พร พงษ์ประเสริฐ (2563) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถม ศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะ และพบว่า หลังการจัด การเรียนรู้ตามรูปแบบของของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พรนภา แพทย์กุล (2563) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียน เรื่อง มาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะและพบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ขวัญภา บุญนิธิ (2564) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะด้านการอ่านสะกดคำนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกวินิจัยเป็นรายบุคคล เมื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อน และหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นเดียวกัน

3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ เนื่องจากว่า การจัดกระบวนการเรียนรู้ รวมไปถึงการกำหนดสื่อ และนวัตกรรมที่นำมาใช้ประกอบการเรียนรู้ของนักเรียนนั้น คณะผู้วิจัยได้คำนึง ถึงการดำเนินการตามแนวทางของการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระบวนการเรียนรู้ได้เน้นให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้า ตามความพึงพอใจจากแบบฝึกเสริมทักษะในแต่ละเล่ม พร้อมกับ เน้นให้เรียนรู้ โดยการลงมือปฏิบัติจริงตามกิจกรรมที่ได้กำหนดไว้ในกิจกรรมของแต่ละ แผนการจัด การเรียนรู้ และถ้าหากพบว่านักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรู้ ในระหว่างเรียน ก็ได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมและคอยติดตามดูแลอย่างใกล้ชิด ซึ่งผลแห่งการดำเนินการในลักษณะดังกล่าวได้ส่งผลให้นักเรียนที่เรียนโดยใช้ แบบฝึกเสริมทักษะมีความพึงพอใจต่อการจัดกระบวนการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก ดังจะเห็นได้จากความพึงพอใจของนักเรียนที่พบว่า มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าประเด็นอื่น ๆ เช่น ความรู้ความเข้าใจที่นักเรียนสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน นักเรียน สามารถทำ ความเข้าใจเนื้อหาได้เร็วยิ่งขึ้น และความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาเช่น เดียวกับเรียนจากครูผู้สอน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กรรตพรรณ จันท์เอียด (2560) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐาน กลุ่ม สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แบบฝึกทักษะ และ พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะการอ่าน และเขียนคำพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พิมลพร พงษ์ประเสริฐ (2563) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของฮัน เตอร์ร่วมกับแบบฝึกทักษะ และ พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถม ศึกษปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของฮันเตอร์ร่วมกับแบบฝึก ทักษะโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พรนภา แพทย์กุล (2563) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียน เรื่อง

มาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ และพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะโดยรวมอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 แบบฝึกเสริมทักษะ ถือเป็นนวัตกรรมประกอบ การสอนชนิดหนึ่งที่มีความสำคัญ ในฐานะที่เป็นบทเรียนที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติจริง รวมไปถึงการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม ทำให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับสาระการเรียนรู้ที่ศึกษามากยิ่งขึ้น ดังจะเห็นได้จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะที่คณะผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น ที่พบว่าอยู่ในระดับที่สูงขึ้นได้ ดังนั้นจึงสมควรอย่างยิ่ง ที่ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถม ศึกษาศึกษาปีที่ 3 หรือระดับชั้นอื่น ๆ จะได้นำไปใช้เป็นนวัตกรรมประกอบการจัดกระบวนการเรียนรู้แก่นักเรียนเช่นเดียวกัน

1.2 การที่ครูผู้สอนจะจัดทำแบบฝึกเสริมทักษะ เพื่อนำไปใช้ประกอบการจัดกระบวนการเรียนรู้แก่นักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ควรดำเนินการอย่างเป็นระบบและเป็นไปตามขั้นตอนของการดำเนินการ โดยเริ่มตั้งแต่การศึกษาเอกสารซึ่งเกี่ยวข้องกับหลักการ แนวคิด และทฤษฎีของการจัดทำแบบฝึกเสริมทักษะ พร้อมกับนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง และความเหมาะสมของเนื้อหา ภาษา และกระบวนการวัดผลและประเมินผล แล้วนำไปทดลองใช้เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนาให้มีประสิทธิภาพ มากที่สุดก่อนที่จะนำไปใช้ประกอบการจัดกระบวนการเรียนรู้แก่นักเรียนในลำดับต่อไป

1.3 การจัดกระบวนการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะเป็นสื่อสามารถส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจที่ดีเกี่ยวกับสาระการเรียนรู้ที่

กำหนดไว้ดังที่ปรากฏจากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียน กับหลังเรียนของนักเรียนซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมาย ดังนั้น ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ จึงควรศึกษาวิธีการจัดทำแบบฝึกเสริมทักษะและนำไปใช้ประกอบการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมและพัฒนานักเรียนให้มีความสามารถในการเรียนรู้ มีความรู้ ความเข้าใจที่ดีในสาระการเรียนรู้ นั้น ๆ รวมทั้งสามารถนำไปใช้ เป็นข้อมูลประกอบการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรวิจัยเปรียบเทียบการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ระหว่างแบบฝึกเสริมทักษะกับสื่อการสอนประเภทอื่นเพื่อให้เห็นผลของการพัฒนาที่หลากหลายและนำวิธีการที่เหมาะสมที่สุดมาใช้ประกอบการจัดกระบวนการเรียนรู้แก่นักเรียน

2.2 ควรวิจัยเกี่ยวกับการจัดทำแบบฝึกเสริมทักษะในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้และศึกษาค้นคว้าด้วยสื่อที่มีคุณภาพและหลากหลายมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2546). *คู่มือแนวการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรรตพรรณ จันทร์เอียด. (2560). *การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แบบฝึกทักษะ*. ตรัง: โรงเรียนเทศบาลห้วยยอดวิทยา
- กองวิจัยทางการศึกษากรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

- กาญจนา ชลเกริกเกียรติ. (2561). การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2561. สุราษฎร์ธานี: โรงเรียนวัดบ่อมะปริง.
- ขวัญภา บุญนิธิ. (2564). การพัฒนาทักษะด้านการอ่านสะกดคำนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกวินิจฉัยเป็นรายบุคคล. (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนเรศวร).
- เชาวลักษณ์ ศรีจันทร์. (2560). รายงานการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทย เรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. ขอนแก่น: โรงเรียนเทศบาลสวนสนุก.
- ดวงใจ ไทยอุบุญ. (2554). ทักษะการเขียนภาษาไทย. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นันทวรรณ โอตสุ และ ไพโรจน์ เต็มเตชาติพงศ์. (2563). กระบวนการจัดการศึกษาวิชาภาษาไทยของโรงเรียนขนาดเล็ก ที่มีผลต่อความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียน. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พรนภา แพทย์กุล. (2563). การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียน เรื่อง มาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ. ขอนแก่น: โรงเรียนเทศบาลศรีเมืองพลประชานุเคราะห์.
- พิมลพร พงษ์ประเสริฐ. (2563). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดย การจัดการเรียนรู้ ตามรูปแบบของฮันเตอร์ร่วมกับแบบฝึกทักษะ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร).
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2549). เอกสารประกอบการสอนวิชา การพัฒนาการเรียนการสอน. มหาสารคาม: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- เสน่ห์ วรสันติวงศ์. (2560). รายงานผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและ
เขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถม
ศึกษาปีที่ 1. น่าน: โรงเรียนบ้านสบกอน.
- อุบลวรรณ หล้าแก้ว. (2554). รายงานผลการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิง
สร้างสรรค์ของ นักเรียนชั้นมัธยม ศึกษาปีที่ 1/5 โรงเรียนเชียงกลาง
“ประชาพัฒนา” จังหวัดน่าน. น่าน: กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
โรงเรียนเชียงกลางประชาพัฒนา.